

Szabadító

Vajon miért mentetek ki a pusztába? Szél ingatta nádszálat látni vagy puha ruhába öltözött embereket látni? Ezt a kérdést teszi fel Jézus egy alkalommal a sokaságnak Keresztelő Jánosra utalva. És nem az a fontos számomra ebben, hogy milyen helyzetben mondja, hanem hogy ez a kérdés nagyon erősen bennem van: vajon mért jöttünk mi ide ma reggel. Mit akarunk mi itt látni? Mivel szeretnénk találkozni? Érdemes feltennünk magunknak ezt a kérdést, hogy Karácsony reggelén mit kell ahhoz látnom vagy átélnem, hogy úgy menjek innen el, hogy megérte. Mi haszna van ide jönni? Ez nem egy kifelé kérdezés a vendégeknek, ez mindannyiunk felé egy nagyon alapvető kérdés, hogy mi haszna van Karácsonynak. Mi haszna van annak, hogy Isten Jézusban emberré lett. Mert ha nincs haszna, akkor csak eltöltünk itt egy kis időt. Az a bibliai vers, amit felolvastam József és Mária történetéből, arról beszél, hogy kicsoda ez a Jézus. Azt mondja, hogy Jézus a szabadító. Arról szeretnék ma reggel beszélni, hogy kicsoda Jézus, mit jelent, hogy Ő szabadító és miért jó, miért hasznos ez. Aztán arról, hogy hogyan lett vagy lesz Ő szabadítóvá és milyen szabadító ez a Jézus. Végül pedig, hogy mit tehet Ő velünk vagy értünk, mi hasznunk lehet belőle.

I. Mit jelent az, hogy szabadító?

Milyen elvárásokkal jövünk Jézushoz? Ki nekünk Jézus? Hogyan viszonyulunk Őhöz? Sokak számára Jézus a legnagyobb tanító, az igazi erkölcsi tanító és erkölcsi példaadó, az erkölcsi példakép. Kinek fontos, hogy Jézus erkölcsi példakép és nagyon nagy tanító? Azok számára, akik azt gondolják, hogy az igazi szükség, az igazi baj velünk, vagy éppen a világban az, hogy valahogy eltérünk már az igazi, helyes és egészséges értékektől. Túl sok a rossz, túlzottan kifordult ez a világ magából. Mi erre a válasz? Meg kellene nevelni ezt a világot, meg kellene nevelni másokat, néha meg kellene nevelni magunkat. Kicsoda tehát Jézus, ha ezt így látjuk? A legnagyobb tanító, az igazi példa, a tökéletes szeretetnek a példája. Ha csak egy kicsit közelebb tudjuk magunkat vagy másokat nevelni Őhöz, akkor már egy kicsit jobb lesz ez a világ. Van, aki Jézusban ezt a tanítót várja. És ha megerősítjük ebben, akkor elégedetten megy el.

De jönnek a vájt fülűek és azt mondják, hogy nem, Jézus elsősorban nem nagy erkölcsi tanító, Ő valaki más. Jézus a spirituális mester. Mert az az igazi baj a világgal, az az igazi szükség, hogy nem látunk annyit, amennyit láthatnánk, hogy nem ismerünk annyit, amennyit ismerhetnénk, hogy annyi minden el van rejtve, el van temetve az emberben, az ember lényében, az agyában, a lehetőségeiben éppen a világban. És mi az igazi baj? Hogy nem ismertük meg, hogy nem nyílt meg a szemünk, nem tudjuk, hogy milyen lehetőségeink és képességeink vannak. Kire van tehát szükség? Egy olyan lelki, spirituális mesterre, aki megnyitja a szemünket, aki végre megvilágosít bennünket és ha megvilágosodunk, akkor kicsit jobb lesz a világ és jobb lesz az életünk. De Jézus, ahogy elsősorban nem egy nagy tanító és erkölcsi példakép, nem is egy spirituális mester.

Persze hogy nem, mondják többen, mert hát ki is Jézus valójában? Jézus az igazi forradalmár. Mi a legnagyobb baj a világban? Az, hogy igazságtalan a világ: mert ugyanannyit dolgozunk, de nem ugyanannyit keresünk, mert vannak szegények, vannak elnyomottak, mert vannak olyan hatalmi struktúrák, amelyeknek a legtöbben, esetleg mi magunk mindig az áldozatai, az elszenvetői vagyunk. Mi tehát a megoldás? Meg kell reformálni a társadalmat, át kell alakítani a hatalmi struktúrákat, fel kell fordítani a meglévő rendet. Kicsoda Jézus? Az, aki ezt megteszi, az igazi forradalmár. Mindig a szegények oldalán volt, konfliktusba került, nekiment a vallási és politikai hatalommal bírónak. Jézus igazi forradalmár, Őrá van szükségünk.

Lehet, hogy kicsit idősebben talán nyugodtabb vizekre evezünk. Nem hiszünk már abban, hogy meg lehet nevelni a világot, nem hiszünk abban, hogy a megvilágosodás az, amit Jézus igazán hoz. Abban sem hiszünk már, hogy meg lehet változtatni a társadalmi rendszereket. Valójában, mondjuk ki, Jézus egy vallásos díszlet a Karácsonyi nosztalgánkhoz. Nem negatívan mondom ezt. Mert mire van igazán szükségünk? Arra van szükségünk a hajtásban, a mókuserékben, hogy legyen olyan idő, amikor végre együtt vagyunk, amikor meghittség van, amikor a feszültségeket elengedjük, amikor kellemes, igazi, ünnepi vallásos Karácsonyi légkör jár át minket. És ha csak néha vannak ilyen megállások, akkor az már jó. Ez Jézus. Nem ezt hozta? Becsatol a múltba, visszavisz a gyerekkorom Karácsonyába, akkor is Őt ünnepeltük, ma is Őt ünnepeljük. Becsatol egyfajta hagyományba, a szüleim, a nagyszüleim is Őt ünnepelték és jó is ez.

Kicsoda Jézus? Morális példa? Spirituális mester? Radikális forradalmár? Vallásos díszlet? Egy kicsit mindez. De mégis elsőként azt olvassuk Róla az első evangélium első fejezetében és az első oldalon, hogy „nevezd el Jézusnak, mert Ő szabadítja meg népét bűneiből”. Kicsoda Jézus? Szabadító! A neve is ezt jelenti: Isten megszabadít. Mert mi az igazi baj? A bűn. Miért a bűn, mi a bűn? Mi ez a

probléma és miért nehéz ezt belátni? Miért jöttünk ide ma reggel, mit akarunk látni? Azt a Jézust, aki megerősíti az elvárásainkat és a vágyainkat, vagy azt a Jézust, aki valóságosan kijelenti magát nekünk Isten igéjéből, azt, aki Ő valójában. Akinek a neve azt jelenti, hogy Isten megszabadít. Akarok-e szembesülni azzal, akinek a neve bűnből szabadító? Ez nehéz. Mert egy erkölcsi példa jól jöhet, hiszen végül is nevelgetni való van rajtam. Megvilágosodni való is van rajtam, rendben. Jól van, alakítsuk át a társadalmat, vagy éppen Karácsonyozzunk egy kicsit, rendben. De azzal szembesíteni magamat, hogy nekem egy Szabadítóra van szükségem, mert bűnben vagyok, az nincs rendben. Kit akarsz látni ma reggel? Mert ha azt látod, aki megerősít abban, amit eddig gondoltunk, annak különösebb haszna nincs. De ha Ő valóban Szabadító és én valóban rászorultam és valóban tehet velem valamit, akkor annak van haszna.

Mi a bűn? A bűn mindazon erők összessége, amelyek elválasztanak Istentől, az élettől, amelyek hatalmukban tartják a gondolkodásunkat, az álmainkat, a képzeletünket, a szívünket, mondhatjuk így, amelyek hatalmában tartják a belső világunkat. A bűn mindazon erőknek az összessége, amelyek a belső világunkból kiindulva pusztító, rossz, ártó, gonosz tettként, cselekedetként, mondatként, szóként vagy mulasztásként jelennek meg rajtunk keresztül a világban. A bűn mindazon erők összessége, amelyek éppen emiatt végül mindannyiunkat kivétel nélkül Isten ítélete alá száműznek. Elválaszt Istentől, hatalmában tartja a gondolkodásunkat és a lényünket, gonosz cselekedetekben jelenik meg és végül Isten ítéletét hozza ránk. Ez a bűn. Tudom, hogy ez nem tetszik nekünk. Nekem sem. De a jó hír az – fogunk róla mindjárt beszélni –, hogy Jézus bűnből szabadító. De hát hogyan örülök én egy bűnből szabadítónak, ha nekem nincs közöm a bűnhöz? Hadd folytassam így: a bűn az az ellenséged, aki azt mondja neked, hogy ő a legjobb barátod, de a végén kifoszt és magadra hagy. A bűn az a szerelem (nem a szerelem a bűn, ez most képes beszéd, értsük jól), aki azt mondja, hogy érted van, és úgy tesz, mintha érted lenne, miközben végig ellened dolgozik. A bűn az a főnök (ne a főnöködre gondolj, ez képes beszéd), aki azt mondja, hogy megjutalmaz téged a végén, de valójában csak kihasznál. A bűn az a tanácsadó, aki sikert és meglelégedést ígér, de végül csak a kifizethetetlen tartozást hagyja rád. A bűn az az ügyvéd (és ha van köztünk ügyvéd vagy van ügyvéd ismerősöd, ne rá gondolj), aki azt mondogatja és azt súgja, hogy minden rendben lesz, ne aggódj egy cseppet sem, kihozlak a bajból, de amikor eljön a számonkérés ideje, hiába keresed, hogy megvédjen, lecsupasztva állsz a bíró előtt.

Mi a bűn? Céltévesztés, iránytévesztés, Isten eltévesztése. Vagy talán egy jobb képpel: a bűn, az a rossz szövetség, a rossz egyesség. A rossz erőkkel való szövetségünk, a rossz erőkkel való egyességünk. Ha nem Istennel vagyunk szövetségben a Szabadító által, akkor a rossz erőkkel, a pusztító erőkkel, az életünket szétziláló erőkkel vagyunk szövetségben. Ez a bűn. Ezért tehát az igazi szükség nem egy kis erkölcsi nevelés, nem spirituális megvilágosodás, nem társadalmi átalakulás, vagy a hagyomány átélése, bár ez mind fontos, hanem a szabadulás ebből a hatalomból. *„Nevezd el Jézusnak, mert ő fogja megszabadítani népét bűneiből”*. Kit akarsz látni ma reggel?

II. Hogyan lett vagy lesz Jézus szabadító?

Nézzük először érkezésének körülményeit, ahogy Isten emberré lesz, ahogy eljön a Szabadító, mert ahogy eljön, abból értjük majd meg, hogy hogyan szabadít. Érkezésének körülménye nagyon-nagyon emberi. Két fiatal, egy fiú és egy lány talán 16-17 évesek lehetnek, eljegyzik egymást. A család eljegyzi őket egymásnak. Ez egy olyan valós kötelék abban a korban, mint a házasság arra nézve, hogy csak válással lehet vége, de még nem költöznek össze. Kicsit máshogy gondolkodtak akkor. Szóval eljegyzik egymást, ez egy év, és majd csak utána jön a házasság, amikor összeköltöznek. Mit csinál egy fiatal pár ilyenkor? Lebonyolítják az eljegyzést, tervezik a jövőt, reménység, élet, gyönyörködnek egymásban. Amikor egy férfi és egy nő eljegyzik egymást és készülnek az esküvőre, az egy nagyon meghitt, nagyon emberi és szép történet.

És ez a történet egyszer csak József számára rémálommá lesz. Fel tudod ezt fogni? Rémálom! Várandós a jegyesem! Abban is nagyon emberi a történet, hogy kínos és botrányszagú lesz egyik pillanatról a másikra. Hány ilyen történetünk van, amiben egyszer csak hihetetlenül felfordul minden, és ami nagyon harmonikusnak indul, az nagyon kaotikussá lesz! Ez mindannyiunk tapasztalata az életben. Gondoljátok ezt végig, min mennek át mindketten. József megtudja, hogy Mária babát vár. Mária meg elkezd magyarázkodni, hogy hát Isten Szentlelke, meg meglátogatott az angyal, ezt tudjuk Lukács evangéliumából. Mit mond erre József? Érzitek a bizalmi válságot férfi és nő kapcsolatában? Izszonyú fájdalmas. Mit kezdenek ezzel a rémálommal? Minden vágyuk, minden reményük, minden elvárásuk, ami szépen indul, egy pillanat alatt összetörik és a bizalmatlanságnak a magva ott van közöttük és csak vádolhatják egymást. De azt olvassuk, hogy József igaz ember volt, Istenfélő ember és ezért nem azt teszi, amit tehetne, hogy nyilvánosan megszégyenítve küldi el Máriát – ahogy mondtam a jegyeségnek a felbontása olyan volt akkor, mint ma egy válás –, hanem azt olvassuk, hogy csendben akarta elküldeni őt. Mert az világos, hogy elküldi őt: megesett lány.

Nagyon emberi, kínos és botrányszagú a szabadító érkezése és ugyanakkor Istentől vezetett, mert ebbe a teljesen megoldhatatlan helyzetbe Isten közbeavatkozik és megjelenik Józsefnek álmában. Azt

mondja, hogy „*ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van*”. Isten közbeavatkozik. A kín és a botrány nem tűnik el végleg, Jézusnak még nyilvános szolgálata idején is szemére vetik, hogy Ő egy törvénytelen gyermek. Ez végig kíséri a családot. De ez a pár, Mária és József, már tudták, hogy Isten történetének a részesei. Nem látták még világosan, hogy mi történik, mit jelent, hogy Jézus a szabadító, de azt már tudták, hogy Isten kézbe vette az ő életüket. Hogyan érkezik el tehát a Szabadító? Nagyon valóságosan, nagyon emberien, mert ez mindannyiunk története valamilyen értelemben. A mi valóságunkba érkezik, kiszolgáltatott lesz, egy csecsemőként, gyenge, erőtlén gyermekként jön el Jézus, a bűnből szabadító. Hogy szoktak eljönni a hősök és a szabadítók? Erővel, hatalommal, felfegyverkezve, az összes szabadítós film erről szól. Ha pedig nem erővel jönnek, nem erőszakkal, fegyverrel, akkor furfanggal jönnek és túljárnak mindenkinek az eszén. De ilyen botrányok közepette megérkezni egy kiszolgáltatott gyermekként?!

Miért így jön el a bűnből szabadító? Azért, hogy elmondhassuk azt, hogy belülről kifelé szabadít meg. Nem kívülről betör, hogy kirántson, hanem úgy szabadít meg, hogy belép abba, ami a miénk. Azonosul, részessé lesz, hogy aztán belülről kifelé végezze el a szabadítás nagy munkáját. Isten emberré lett. Karácsony nyilvánvalóan a történetnek csak a kezdete. Ha azt akarjuk tudni, hogy ki ez a szabadító Jézus, akkor kell látni a történet végét is. Máté evangélista segít ebben, mert azt mondja itt, az első fejezetben, hogy Immánuelnek fogják hívni őt, ami azt jelenti, velünk az Isten. Volt egy másik neve is a Jézus után: velünk az Isten. Máté evangéliumának az utolsó lapján az utolsó fejezetében azt mondja Jézus, a feltámadott, hogy menjetek el, tegyetek tanítvánnyá minden népet és íme én veletek maradok minden napon a világ végezetéig. Első fejezet: velünk az Isten. Utolsó fejezet: velünk az Isten. Hogyan lesz velünk az Isten, mi van a kettő között? Jézus, a szabadító kereszthalála, mert ott is velünk az Isten. És itt értjük meg, hogy mit jelent, hogy belülről kifelé szabadít meg. Itt értjük meg, hogy mért úgy jön el, kínos, botrányos körülmények között, csecsemőként, ahogy eljön. Csak Jézus halálában érthetjük meg. Miért?

Hogyan szabadít meg Jézus a bűnből a kereszten? Hogyan győzi le Jézus a bűn hatalmát? Emlékeztek, arról volt szó, hogy a bűn erő, amely behálóz, a bűn megragad, hatalmába fog, ítélet alá von és kifoszt. A bűn nem az, hogy csúnyán beszéltünk, vagy félretettünk valamit vagy nem foglalkoztunk valakivel, nem! A bűn az erők összessége, amely megkötöz. Hogyan szabadít meg? Belülről kifelé. Mert amikor Jézus, a szabadító meghal a kereszten, akkor még mélyebben belép, belülről lép a bűn valóságába. Minden Isten ellenesség, minden gyűlölet, minden hazugság, céltévesztés, gyilkos indulat, minden elvakultság ott van Jézuson. Az egész népnek, sőt, minden embernek minden gyűlölete és istentelensége ott van Jézuson. Jézus belép, azonosul, részessé lesz és elhordozza ezt. Ahol a bűn seregei, a bűn erői végső harcot hirdetnek Isten ellen, oda belépett Jézus és nemcsak belépett, hanem engedte magát legyőzni. Ezek az erők legyőzték és meghalt, miután felkiáltott, hogy „*én Istenem, én Istenem miért hagytál el engem*”. Alászállt a poklokra, mert uralmat vett felette a bűnnek az ereje. De Isten megfordította ezt a történetet és így lesz a szabadulás belülről kifelé. Feltámasztja Őt a harmadik napon, hogy meghirdesse a bocsánatot, a szabadulást és a gonosz erőinek a veszteségét. Belülről kifelé szabadít meg ma is. Bármilyen formában is uralkodik rajtunk a rossz erő, a sötétség, a bűn, azt hirdetem neked, hogy Jézus a Szabadító Karácsony reggelén, és minden nap.

III. Mit tehet Jézus velünk vagy érünk?

Először részesít a szabadulásban, ahogy elfogadod, mert elfogadhatod. Mi történik akkor, amikor egy csecsemő születik egy családban? Mindenki örül. Amikor megszületik egy gyermek, mindenkinek megolvad a szíve. Az újszülött babák még a legkeményebb, legmarconább arcokon is kisimítják a ráncokat. Egy újszülöttre a legelgyötörtebb ember is mosolyog. Miért? Miért ilyen titok egy csecsemő? Miért hoz mindig egy csepp örömet? Azt gondolom, hogy azért, mert nagyon-nagyon mélyen belénk van írva, hogy az, hogy az élet megy tovább, egy ajándék. De ez csak egy fénysugár, ami rámutat Jézusra, az igazi gyermekekre, aki nem csak azt mondja, hogy megy az élet tovább és ez ajándék, hanem azt mondja, hogy figyelj a te részedre, itt van az új élet, az új kezdet lehetősége, az ajándék. Tudniillik Jézus, a Szabadító úgy kezd újat az életedben, hogy amikor befogadod Őt, amikor részesedsz benne, akkor újjá szül. Akkor a Szentlélek ereje által újat kezd a szívedben, a gondolkodásodban, a bensődben. Érted? Belülről kifelé. Nem te változtatod meg magadat kívülről befelé: mostantól elhagyom ezt, mostantól elkezdem tenni ezt, elhagyom ezt is, meg ezt elkezdem tenni, meg rendes ember leszek. Felejtsd el! Ne akarj jót tenni, úgysem tudsz. Ne akarj megváltozni, úgysem tudsz. Hanem fogadd el azt a Szabadítót, aki belülről a szíved legmélyéből változtat meg és tesz új emberré. Ez az evangélium, ez az örömhír.

Mért jöttél ide ma reggel? Mit akarsz látni? Kit akarsz hallani? Vagy hallod és látod ezt a Jézust, aki belülről változtat meg és tesz mindent újjá, vagy pedig megbotránkozol, mert nem azt hallottad, amit szerettél volna és azt mondod, hogy mit beszélt ez itt ilyeneket? Az, hogy ma találkozhat-e Jézussal, vagy nem, nem sokat jelent abból a szempontból, hogy a legtöbbször ott van a keresztség jelképe. Valamikor megkereszteltek. Esetleg semmit nem jelent, vagy talán nagyon sokat jelent. Tudod, hogy a keresztség éppen ezt az újjászületést fejezi ki? Az újjászületés fürdője. Valamikor, amikor semmit nem tudtál róla, valaki leöntött egy kis vízzel, ennek a Jézusnak a szavait mondta és

azt hirdette, hogy számokra is ott van a szabadulás a bűnből, az újjászületés, a belülről kifelé való megváltozás. Számokra is ott van Jézus, a Szabadító, aki egy napon találkozni akar veled és már nagyon-nagyon sok napon akart találkozni veled, de talán ma reggel megnyílik rá a szemed, és részesít a szabadulásban. Öleld magadhoz, hidd el ma reggel.

Nemcsak úgy részesít a szabadulásban, hogy elfogadjuk, hanem úgy, hogy továbbadjuk. Ez még szebb. Nézzétek meg, ez a fiatal pár a szabadítás történetének, a szabadítás kibontakozásának eszköze. Még nem is tudják, hogy ennek a szabadításnak a történetében állnak, amikor elkezdnek álmodni a jövőről, mint jegyespár. Ennek a szabadulásnak a történetében munkálkodnak, amikor bejön a rémálom, a kín és a botrány. Ennek a szabadulásnak a történetébe állnak be, amikor Isten azt mondja nekik, hogy én munkálkodom itt. Még nem tudják, hogy mi lesz a vége, de azt már tudják, hogy Isten kezében van az életük. Egy mozzanat – olyan gyönyörű ez a mozzanat – Isten eljön, emberré lesz és azt mondja Józsefnek, hogy „*nevezd el Jézusnak*”. Te mondd ki először a nevét, hogy Isten az, aki megszabadít. A te szádból jön, te nevezed el. Részeses leszel annak, ahogy Isten munkálja a szabadítást.

Tudjátok, mit jelent ez, akik az övéi vagytok, akik találkoztatok már Vele? Az, hogy a Szabadító részesít ebben a munkában az feladat és felelősség. Nem opció, hanem tenni kell, ugyanakkor méltóság és kiváltság. Tudjátok, mit jelent ez? Hogyha igazán felismered ennek a lényegét, ha valóban Jézus a szabadítód, ha vele jársz, akkor elhited azt a hihetetlen csodát, hogy amikor Istenre figyelve fiatakként tervezed a jövőt és álmodsz, keresed a párod, találkozol Vele. Ha Istenre figyelve teszed ezt, ez része Isten nagy szabadító történetének. És amikor valamilyen formában beüt a rémálom, a kín és a botrány az életünkbe, az része annak, ahogy Isten rajtunk keresztül végzi a szabadítás munkáját. Józsefnek szól Isten angyala, úgyhogy Mária és József között megoldódik a bizalmi válság. József engedelmeskedik, akit szerintem bolondnak néz mindenki. Képzeljétek el a társadalmat, amikor Máriának nő a pocakja, József pedig ott marad mellette és elmondják a szomszédoknak, hogy szólt az angyal és ez a Szentlélektől van. Ne már, József! De ha te Jézusért engedelmes vagy, amikor mások bolondnak néznek, akkor a szabadítás történetében veszel részt. Kell nagyobb perspektíva az életünknek Karácsony reggelén? Jézus a Szabadító. Bármilyen nyomorúságban vagy, Ő megszabadít a bűntől. Itt és most, ma újjá teremt. Bármilyen történik is velünk, amikor az Övéi vagyunk, részesei vagyunk annak, ahogy Isten az üdvösséget munkálja rajtunk keresztül is. És ha az úrvacsorához jössz, ezt a kettőt egyszerre öleled magadhoz: részesülsz a szabadításban, mint aki bűnből nyer szabadítást, és mint aki részt vesz Isten szabadító munkájában. Így vedd magadhoz Jézust. ÁMEN